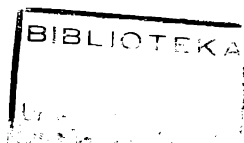

URZĄD PATENTOWY

F28f 1/68

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9387.

Kl. 36 c 9.

Arthur Fredrik Hilmer Lindström
(Eskilstuna, Szwecja)
i Carl Daniel Segerström
(Eskilstuna, Szwecja).

Grzejnik blaszany.

Zgłoszono 15 listopada 1927 r.

Udzielono 20 września 1928 r.

Pierwszeństwo: 19 listopada 1926 r. (Szwecja).

Wynalazek dotyczy grzejnika z blachy metalowej, w którym każde ogniwo składa się z dwóch płyt, zaopatrzonych w jedno lub więcej podłużnych wygięć. Płyty te łączą się na krawędziach za pomocą spawania lub w inny sposób, a dolny i górny ich koniec posiada złącza łącznikowe. Celem wynalazku jest powiększenie powierzchni ogrzewalnej ogniwa, przez co stają się one bardziej wydajnymi. Osiąga się to w prosty sposób przez wyprowadzenie nazewnątrz podłużnej krawędzi płyty blaszanej ogniwa i przez zagięcie każdej takiej części. Poza tem pomiędzy odgiętemi krawędziami płyt można umieścić jeden lub więcej, wystających nazewnątrz, pasków blaszanych, przez co zwiększa się

jeszcze bardziej powierzchnię ogrzewalną.

Fig. 1 rysunku przedstawia grzejnik z blachy metalowej w widoku, fig. 2 jest rzutem bocznym tegoż, fig. 3 — powiększonym przekrojem poziomym ogniwa wzdłuż linii A — B na fig. 2, a fig. 4 — takimże przekrojem ogniwa, skonstruowanego w myśl odmiany wynalazku.

Każde ogniwo 1 grzejnika, przedstawione na fig. 1, 2, 3 tytułem przykładu, składa się z dwóch płyt 2 i 3, zaopatrzonych w dwa nazewnątrz wyprowadzone zagięcia 4, 5 i 6, 7. Zagięcia te w przekroju poprzecznym są łukowo wygięte i stanowią dwa przewody 8 i 9 dla środka grzejnego. Poza tem łączą się one wzajemnie przy

pomocy przejścia 10. Wspomniane płyty połączone są ze sobą krawędziami np. za pomocą spawania, ich zaś górny i dolny koniec posiada złącza 11 i 12, za pomocą których poszczególne ogniwa łączą się ze sobą w sposób zwykły. Aby zwiększyć powierzchnię grzejną ogniwa, krawędzie płyt rozszerza się na boki. Rozszerzenia te, oznaczone liczbami 13 i 14, zaginają się w postaci krzywej nazewnątrz i stanowią faktycznie połowę wygięcia płyt. W wykonaniu przedstawionem na fig. 4 pomiędzy krawędziami płyt umocowuje się za pomocą spawania paski 15 z blachy metalowej, które wychodzą nazewnątrz w przestrzenie pomiędzy rozszerzeniami 13 i 14 na długość taką samą, jak i rozszerzenia. Końce rozszerzeń i pasków są zagięte.

Gdy środek grzejny przepływa przez ogniwo, ciepło rozchodzi się po rozszerzeniach 13 i 14 i po paskach 15 tak, że obie strony rozszerzeń i pasków wydzielają ciepło, wskutek czego powierzchnia grzejna ogniwa powiększa się. Przeprowadzone badania wykazały, że grzejniki wykonane

według wynalazku posiadają nadzwyczajnie zwiększoną wydajność cieplną.

Zastrzeżenie patentowe.

Grzejnik, którego ogniwa składają się z dwóch płyt, połączonych krawędziami i tworzących przez to przewód grzejny, znamienny tem, że podłużne krawędzie płyt ogniwa są rozszerzone nazewnątrz i oddzielone od siebie, przez co obie strony tych rozszerzeń stanowią powierzchnię grzejną, przyczem w razie potrzeby pomiędzy rozszerzonymi krawędziami płyt umocowuje się jeden (lub więcej) występujących nazewnątrz pasków z blachy metalowej, aby również zwiększyć powierzchnię grzejną ogniwa i jego wydajność.

Arthur Fredrik
Hilmer Lindström.
Carl Daniel Segerström.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

